

TOIMINTAKERTOMUS 2019

Puheenjohtajan katsaus

Kannen kuva: Timo Laaksonen

Taas on sukellusvuosi 2019 vierähtänyt vauhdilla loppuun.

Puheenjohtajana on ollut ilo todeta kuinka laajalla rintamalla seuran jäsenet ovat vieneet yhteistä sukellustoimintaamme eteenpäin. Tämä näkyy mm. koulutustoiminnassa, Dekon toiminnassa, yhteisten ja pienempien porukoiden tapahtumien järjestämisessä, nuorisotoiminnassa, kaasuhuollossa jne. Yhdessä tekeminen ja yhteisten tavoitteiden tukeminen isommilla ja pienemmillä askelilla tuottaa jaettavaa iloa.

Erityistä kuluneena vuonna 2019 oli seuran 40-vuotisjuhlat. Aiempia jäsenrekistereitä ja toimihenkilöluetteloita selatessa huomasi kuinka seuralla on ollut pitkät perinteet ja kuinka moni nykyinen ja aiempi jäsen on tehnyt paljon seuramme eteen. Juhlatoimikunnalla oli paljon tekemistä puntaroidessaan, miten seura voisi muistaa monia aikaansaannoksia seuratoiminnan hyväksi. Virallisten palkitsemisten lisäksi me kaikki seuran jäsenet ansaitsemme taputuksen olkapäälle oli kyseessä mukaantulo seuran uimahallivuorolle tai kokonaisen sukellusleirin järjestäminen.

Puheenjohtajana haluan kiittää kaikkia seuran toimihenkilöitä ja jäseniä mukavasta yhdessäolosta vuonna 2019.

Richard Eller
Puheenjohtaja

SISÄLLYSLUETTELO

TAMMI-HELMIKUU	3
MAALISKUU	4
HUHTIKUU	6
TOUKOKUU	7
KESÄKUU	9
HEINÄKUU	12
ELOKU	14
SYYSKU	16
LOKAKUU	18
MARRASKUU	20
JOULUKUU	22
JAOSTEN ESITTELY	24

TAMMI-HELMIKUU

Laitesukelluskokeilut

H2O järjesti vuoden 2019 aikana kolme laitesukelluskokeilua eli introa Helsinginkadun hallivuorolla. Näistä ensimmäinen oli tammikuussa, toinen syyskuussa ja kolmas marraskuussa.

Hylkysukellusseminaari

H2O:n jäseniä oli mukana 16.02.2019 järjestetyssä Wreck Diving -seminaarissa Messukeskuksessa. Ohjelma sisälsi monipuolisesti asiaa hyllyistä ja niillä sukeltamisesta sekä kotimaassa että ulkomailla.

Sukellusseura H2O on Sukeltajaliiton suurimpia seuroja. Vuonna 1979 perustettuun helsinkiläiseen seuraan kuuluu lähes 200 jäsentä, joista arviolta neljäsosa on naisia ja 30 junioreita. Seuran toiminta-ajatuksena on sukellustaidon ja -tekniikan sekä uintiharrastuksen kehittäminen turvallisesti ja mukavasti hyvässä seurassa.

H2O:lla on erittäin aktiivinen junnutoiminta, monipuolinen kaasuntäyttöasema, hyvin varusteltu sukellustukialus, aktiivinen valokuvaus- ja videojaos sekä ammattitaitoinen viranomaisyhteistyössä toimiva meriarkeologiajaos.

Seura luo jäsenilleen puitteet sen mahdollisuuksien mukaan edesauttaa kaikkea sen jäsenten harjoittamaa turvalliseen sukellukseen liittyvää toimintaa. Seuran toiminta pohjautuu aktiivisiin seuratoiminnan mahdollistaviin jaoksiin, jotka järjestävät kaikille seuran jäsenille avointa toimintaa.

MAALISKUU

Räpyläuimareiden kokoontumisajot

Saimme sen aikaiseksi – räpyläuimareiden kokoontumisajot!

80- ja 90-luvulla H20:ssa räpylöillä mentiin kovaa ja monoräpylät paukkuivat altaiden päädyissä niin, että kaakelit irtoilivat. H20 oli räpyläuinnissa 10 vuotta Suomen suurin ja menestynein sukellusseura.

Meillä vilkkailla nuorilla oli hyvä seuran tuki. Muun muassa Hanna ja Pekka vetivät seuran alkuvuosista alkaen junnujen kesäleirejä, PJ Risto oli hengessä mukana, ja antoi meille kaiken tuen. Räpyläuinnin valmennuksesta vastasi Matti Alanen, jonka väsymätön ja lyömätön panos jatkui räpyläuinnissa yli 20 vuoden ajan. Matilla eivät huumori ja ilo päässeet koskaan urheilusta unohtumaan.

Yhdessä vietetyt vuodet, monet kisareissut ja tuhannet uidut kilometrit altaalla näiden kavereiden kanssa loivat

unohtumattomia yhteisiä kokemuksia, joita oli mahtava kokoontua muistelemaan.

Isolle joukolle yhteinen tapaamisaika löytyi maaliskuulta 2019, ja kymmenkunta jäi harmittelemaan menojaan päällekkäisyyttä (ja odottamaan uutta tapaamista). Ilta ja jutut jatkuivat siitä, mihin ne olivat jääneet yli 20 vuotta sitten. Valokuvat olivat silloin vielä kivasti laitettu albumeihin, ja sadat kuvat eri reissuilta kirjoittivat hauskoja muisteloita.

Entiset ja nykyiset H20-laiset ovat kiitollisia Sukellusseura H20:n tuesta ja niistä mahdollisuuksia, mitä seuratoiminta parhaimmillaan voi antaa. Viimeinen vilperi sammutti valot klo 04.30.

Kuvat ja teksti: Kirsi Alanen ja Susanna Relander

Yläriivi vasemmalta: Janne Toivola, Kirsi Varonen, Antti Ellonen, Markus Laine, Tiina Varonen, Mikko Ellonen, Jan Uromaa, Tomi Reponen, Rainer Alanen, Pasi Pennanen, Janne Mikkola, Tommi Jaatinen

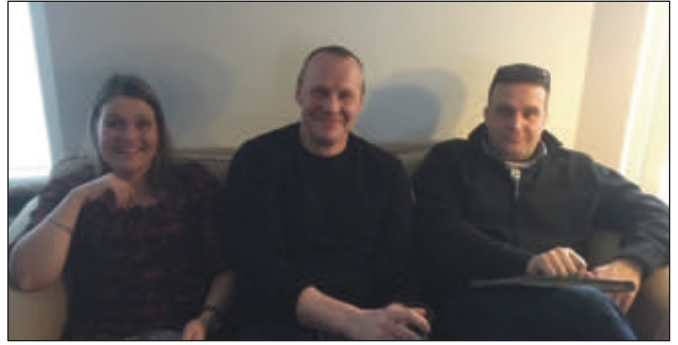
Alariivi vasemmalta: Sami Sorri, Kirsi Alanen, Hanna Eskolin, Matti Alanen, Susanna Relander

MAALISKUU

Jan Uromaa, Matti Alanen, Pasi Pennanen, Sami Sorri

Kirsi Alanen, Tommi Jaatinen, Tomi Reponen

Ensiapukoulutus

Joukko H20:laisia kokoontui lauantaina 9.3. päivittämään taitojaan hätäensiavussa, sydäniskurin käytössä ja hapenannossa DAN-kouluttaja Janne Joensuun johdolla. Nyt on taas varmistettu ensiaputaidot seuran sukellustapahtumiin sekä koulutusten ja Deko-reissujen vetäjille.

Koulutusta järjestettiin myös 8.3. Näiden kahden päivän aikana saatiin koulutettua kaikkiaan yhdeksän henkilöä.

Suurin osa kurssilaisista oli H20:n kouluttajia ja kippareita, joille ensiaputaitojen ylläpito on tärkeää heidän toimiessaan vastuurooleissa sukelluskurssien ja reissujen järjestämisessä. Mukana kurssilla oli myös muita seuran jäseniä.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

Reccü 2019 –seminaari

H20:n edustajia oli mukana ensimmäistä kertaa järjestetyssä Reccü-seminaarissa, jossa käsiteltiin mm. sukellusturvallisuutta ja CMAS-koulutusta.

Laitesukelluksen peruskurssi

Laitesukelluksen peruskurssi järjestettiin keväällä 2019 kahdessa pienryhmässä. Kurssien vastuukouluttajat olivat Marcin Dobrucki ja Sanna Paukku. Tavoitteena pienryhmäopetuksessa oli testata uudenlaista toimintatapaa aiempien vuosien suurten kurssien sijaan.

Kurssin teoriaopetuksessa hyödynnettiin Sukeltajaliiton juuri valmistunutta uutta e-oppimisympäristöä. Kurssin allasharjoitukset järjestettiin perinteiseen tapaan H2O:n

hallivuoroilla. Kumpikin kurssiryhmä harjoitteli altaassa omien aikataulujensa mukaan ja loppukeväästä kaikki kurssilaiset tekivät yhdessä kuivapukukurssin allasharjoitteet.

Kuvat ovat huhtikuun allasvuorolta, jolla Timo Laaksonen oli kuvaamassa kurssin harjoituksia.

Teksti: Sanna Paukku

Kuvat :Timo Laaksonen

TOUKOKUU

P1-avovedet

Laitesukelluksen peruskurssin avovesiviikonloppu pidettiin Porkkalassa Dekolla. Sää oli aurinkoinen ja olosuhteet muutenkin mukavat sekä pinnan päällä että alla. Tuulen suunnasta johtuen ei päästy sukeltamaan Porkkalan hylkypuistoon, mutta Stora Träskön itäpuolelta löydettiin suojainen paikka kurssisukelluksille.

Kurssilaisilla näytti olevan vedessä hetkittäin melkein liiankin kivaa, sillä kaikilla oli käytössä kuivapuku, eikä toukokuinen merivesi tuntunut liian kylmältä. Viikonlopun aikana nähtiin sellainenkin tilanne, että kurssilaiset kelluskelivat tyytyväisinä Dekon takana vedessä nauttien olostaan ja kouluttajien piti hoputtaa porukkaa vedestä ylös, jotta saatiin päivän harjoitteita eteenpäin. Hienoa, että saatiin koulutettua seuraan uusia sukeltajia, jotka nauttivat Itämerestä ja Suomessa sukeltamisesta.

Teksti ja kuva: Sanna Paukku

Piknik ja sukellus 1.5.2019

Vapputapahtumassa Porkkalan Vetokannaksella oli paikalla kaikkiaan kaksitoista osallistujaa, joista neljä kävi sukeltamassa. Päivän aikana grillailtiin ja nautittiin keväisestä luonnosta hienossa aurinkoisessa säässä. Lisäksi kerättiin jätesäkillisen verran roskaa sekä pinnan alta että Vetokannaksen mökin lähetyviltä rannalta.

Kokeile kotona - Hannan Dekoperunat

Otetaan edellisenä päivänä keitettyjä, mielellään kuorellisia, pieniä perunoita (jos isoja, voi puolittaa).
Laitetaan uuni kuumenemaan 225° C.

Laita uunipellille leivinpaperi ja sen päälle perunat, joille lorotetaan maltillisesti öljyä (oliivi tai rypsi). Ripottele perunoille kasvisliemijauhetta tai suolaa sekä tuoretta rosmariinia (timjamikin käy) sekä mustapippuria oman tuntuman mukaan. Ja sitten (kertishanskat käteen) "hierotaan" koko komeus kauttaaltaan makuihin ja viimeistellään parmesanjuustolla.

Tyrkkää uuniin, määrästä riippuen paista 15–25 min, kunnes lämpöisiä ja pinnalta rapsakoita. Jos pellillä on paljon perunoita, kääntelet perunat puolivälissä, että kaikista tulee rapeita.

Ja sitten naatitaan :)

Kevätreissu Porkkalan hylkypuistoon

Deko-viikonloppureissu suuntautui 24.-26.5. Porkkalan hylkypuistoon. Lauantaina aamu alkoi sateisena, mutta päivä kirkastui ja saimme nauttia auringosta, merimaisemista ja kivoista sukelluksista hylyillä. Päivän aikana vierailtiin Tykkikyljellä, Alkolla ja Tynnyrihylyllä.

Sunnuntaina jatkettiin taas sukelluksia heti aamusta Träskön laguunissa ja iltapäivällä saaren länsipuolella Linjatauluhylyllä. Mukana oli kymmenen sukeltajaa, Hanna kokkaamassa maittavia ruokia ja Allu kipparoimassa Dekoa.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

Meriarkeologialeirin kipparin päiväkirjasta

24.6.2019 kuusi meriarkeologialeirin osallistujaa, kokki ja kippari irtautuivat Dekolla intoa puhkuen Hangon kalasataman laiturista klo 13:15 ja suuntasivat länteen, kohti vapaasatamaa.

Porukka viritteli ja järjesteli sukellus- ja reissukamojaan. Kokki Hanna oli siirtynyt omaan valtakuntaansa piilottamaan aamupäivän aikana hankittua valtaisa muonamäärää. Aurinkoinen Hanko näytti parhaat puolensa maisemissa, jota kamerat kilvan ikuistivat.

Niin soljui Deko Hangon vapaasataman kohdalle, jossa iso autonkuljetuslaiva oli tekemässä lähtöä. Vielä muutama kaapelin mitta ja sitten päästäisiin pienemmälle väylälle.

Klo 13:37 noin kahden mailin taivalluksen jälkeen Dekon potkuri potkaisee tyhjää, mutta vaihte ottaa heti uudestaan ja matka jatkuu. Hetken päästä sama toistuu. Vaihte vapaalle ja takaisin päälle ja vot, matka jatkuu.

Mutta miltei saman tien veto loppui uudelleen ja kierrokset nousivat ulvahtaen. Pikaisen selvittämisen jälkeen todettiin Dekon ajelehtivan tuulen painamana kohti vapaasataman väylää.

Päätettiin turvautua Arin piskuisen Terhin ohjailuapuun. Deko vedettäisiin tuulta hyödyntäen salmesta läpi Kaapelihyllyn laiturille, jossa pientä vikaa tarkemmin tutkittaisiin.

Mutta olikos VTS-kanavalla jotain radioliikennettä isompien alusten liikkeisiin liittyen? VHF:llä otettiin yhteys Hanko-VTS:ään, annettiin lyhyt tilanneselostus ja esitettiin kysymys liikenteestä. Vastaukseksi tuli, että iso alus oli juuri lähdössä hinaajien avustamana ja ettei ajelehtivaa sukellustukialusta toivottu salmeen.

Terhin potkuri pyöri kyllä vinhasti, mutta lopulta ainoa vaihtoehto oli pudottaa ankkuri. Sopivasti samassa paikassa näytti olevan useita kaapeleita pohjassa.

Odoteltiin, annettiin isommille aluksille tilaa ja suunniteltiin seuraavia siirtoja. Lopulta kilautettiin merivartiostolle, josko he ennättäisivät tulla varmistamaan ankkurin nostoa. Dekon takana noin 40 metrin päässä aallot löivät rantakallioon.

Klo 14:25 merivartioston partiovene saapui paikalle ja Dekolle nousikin varsin tuttu merivartija. Tilanneselvityksen jälkeen Deko asetettiin tukevan köyden päähän ja ankkuri nostettiin merkkareiden veneen vetäessä tuulta ja aallokkoa vasten,

KESÄKUU

keventäen nykivää ankkuriketjua. Niin lähti Deko köyden perässä salmen läpi ja sitten kylkikiinnityksessä hätäsatamaan, eli samaiseen Kalasatamaan, josta oli reissuun lähdetty.

Matkan aikana mieleen nousi muistikuva siitä, miten seuran edellinen tukialus, vanha Deko, päätyi sekin erään kerran takavuosina merivartioston hinaukseen. Historia näköjään toistaa itseään.

Klo 15:20 kiinnityttiin laituriin ja päästiin vian etsintään. Jonkin ajan ja erinäisten konsultatiivisten puheluiden jälkeen todettiin Dekon kytkimen laakerin pettäneen. Isoin yksittäinen esine metallisilpun joukosta oli pätkä kuulalaakerin pannasta.

Loppupäivä sekä ilta kuluivatkin puhelimessa ja erilaisia korvaavia suunnitelmia pätkäillä, kytkimen tyyppiä tunnistessa ja vastaavan etsimisessä netistä.

25.6.2019 päivä kului pitkälti vastaavan kytkimen hakemisessa. Energinen sukeltajajoukko ei antanut Dekon vian masentaa, vaan päätti sukeltaa Dekon kumppariin ja Arin Terhiin tukeutuen Hauensuolen hyllyillä. Ei tuokaan ekskursio ihan putkeen mennyt, sillä kumppari palasi Terhin hinauksessa takaisin sukelluksen jälkeen.

Se siitä meriarkeologialeiristä.

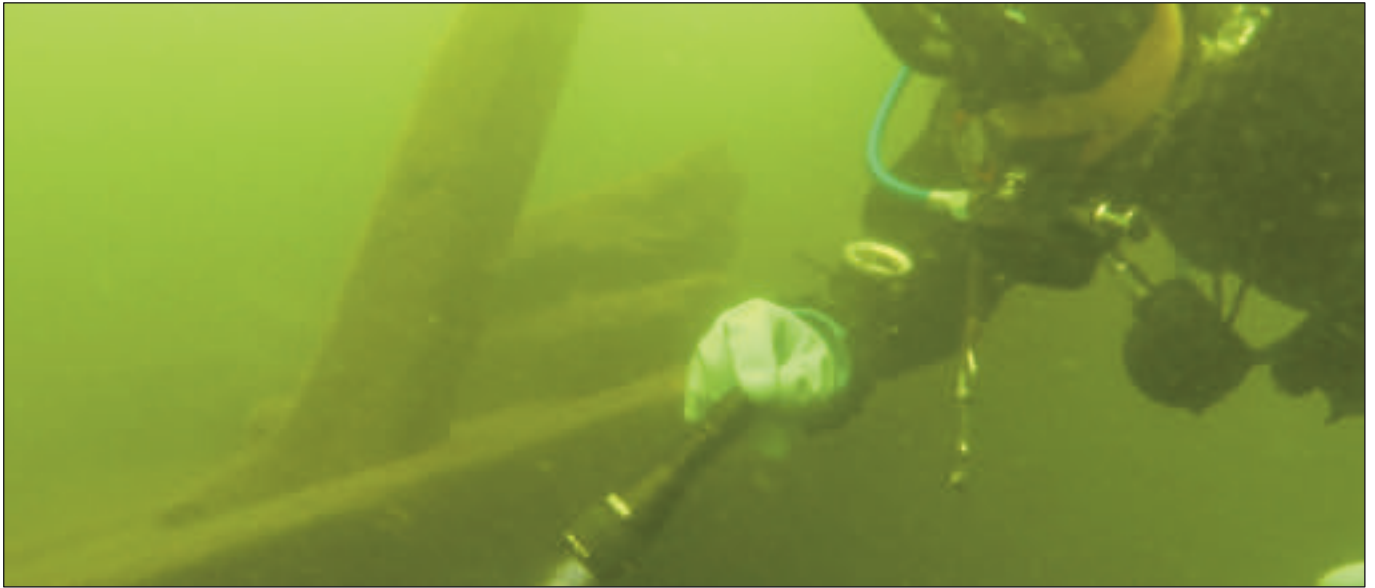
23.2.2020 kipparikokouksessa silmiin osui tilaisuuden emännän kaulassa kimalteleva koru, jonka muoto oli jotenkin tuttu. Lähempi tarkastelu paljasti, että pala Dekon kytkimen kuulalaakerin pannasta oli saanut uuden elämän. Hanna oli teettänyt siitä korun.

Teksti: Juha Lauro

Kuvat: Juha Lauro, Uljas Uromaa, Pentti Eskolin

Sukelluksia Itä-Suomessa

Kitee on indianajonessukeltajien mekka!

En toki nouki järven pohjasta aarteita tahi pääkalloja kuten tuo maineikas elokuvien arkeologi, mutta löytöjä tulee joka vuosi ja sukeltamaan pääsee useilla eri hylyillä, suoraan rannasta! Useimmat hylt ovat puurakenteisia, noin 4–5 m levyisiä ja noin 15 – 20 m pitkiä.

Vuonna 2019 tehtyjen kolmen reissun aikana löytyi taas kaikenlaista jännää Puruvedeltä, metsälammista ja jopa itse Valkiajärveltäkin.

Alkukesästä kävin laittamassa Heinoniemen tukikohdan kuntoon ja kävin tutkimassa Punkaharjulla paikallisen eläkeläisen kanssa rantavedestä havaittuja hylkyjä. Tämä harrastelijalentäjä oli paikantanut Putikosta kaksi rantahylkyä laskeutuessaan lentokoneellaan. Paikan päällä ilmeni, että hylkyjä olikin kolme. Kuvasin aluksia ROVilla.

Kai Kaartinen teki hylkyistä ilmoituksen Museovirastolle ja seuraavalla reissulla kesäkuun nurkilla meriarkeologi Harry Alopaeus tuli mukaan kohteelle sukeltamaan. Hän arvioi hylkyjen rakennusvuoden karkeasti 1850-luvun tienoille.

Kolmen hyllyn läpikäynti samalla kertaa kävi työstä, vaikka olosuhteet olivatkin riittävän helpot eikä syvyyttäkään ollut kahta metriä enempää. Näkyvyys tosin ei ollut ihan niin hyvä kuin ensimmäisellä kerralla ROVilla kuvatessa.

Viimeinen pidennetty viikonloppureissu tehtiin talven jo kolkutella, ennen ensimmäisiä miinusasteita. Kävin varmistamassa paikallisten sukeltajien kanssa Valkiajärvellä muutaman yksityiskohdan eräistä löydöistä, joista on menossa Museovirastolle raportti. Itä-Suomen vedenalaisen maailman tutkiminen jatkuu myös vuonna 2020.

Teksti ja kuvat: Sanna Siltanen

HEINÄKUU

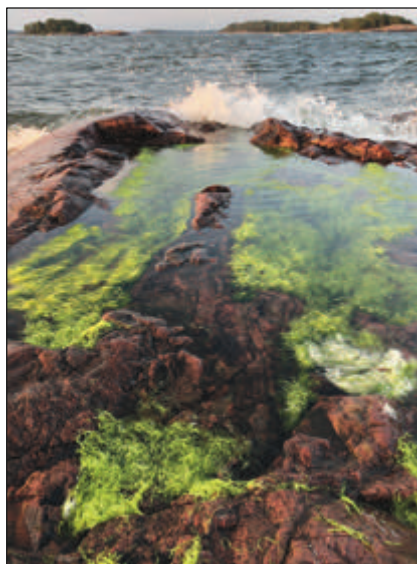
H2O junnuleiri 28.7.–31.7.2019

Dekon keula käännettiin kohti Herrökobbenin saarta Herttoniemen rannasta sunnuntaina 28.7.2019. Miljoonan kassin ja nyssäkän lisäksi Dekon kyytiin hyppäsi kippariksi Ari, kokiksi Hanna, ohjaajaksi Maiju sekä junioriedustukseksi Iiris, Noa, Sorja ja Vesteri. Toinen ohjaajavahvistus Tatu oli tarkoitus napata kyytiin seuraavana päivänä. Alun perin leirille oli tarkoitus osallistua suurempikin junnuvahvuus, mutta valitettavasti kesätyöt söivät jonkin verran osallistujamäärää.

Saavuttuamme perille Herrökobbeniin jaoimme nukkumapaikat ja tutkimme, oliko saari muuttunut sitten viime näkemän. Aiempaa paremman grillin bongasimme, mutta muutoin saari ja sen varustelut vaikuttivat samalta kuin muutama vuosi takaperin. Paremmasta grillistä kyllä otimme ilon irti grillaamalla sillä päivittäin.

Koska pidämme perinteistä (ja pizzoista), suuntasimme 29.7.2019 Porkkala Mariniin pizzoille. Seuraksemme saapui myös H2O:n entinen ohjaaja Marko, entinen juniori Fanny sekä nelijalkainen karvakuono Snoopdogg. Samalla saimme napattua Tatu mukaan leirimenoihin, ja Tatu pääsikin heti iltapäivällä tekemään leirin ensimmäisen laitesukellusohjauksen.

Seuraavana päivänä rantauduimme Stor Träsköön ihmettelemään saarella sijaitsevaa järveä sekä etsimään saaresta mahdollisia aarteita. Mitään kovin jännittävää ei kuitenkaan valitettavasti löytynyt ja palasimme laihan saaliin kanssa takaisin Dekolle. Iltapäivän aikana kaksi junioria kävi Tatu kanssa tekemässä laitesukelluskokeilut rannan tuntumassa. Myöhemmin illalla Espoon Meripelastajat saapuivat vesitäydennyksen kanssa saarelle, ja pääsimme tälläkin kertaa tutustumaan Meripelastajien

HEINÄ-ELOKUU

EMMI-alkukseen. Alus ja kaikki sen eri vivut ja toiminnallisuudet vaikuttivat hyvin kiinnostavilta – Dekon eri vipujen ja toiminnallisuuksien kiinnostavuutta väheksymättä.

Viimeinen iltamme huipentui leiriläisten kesken järjestettäviin tikkamestaruuskilpailuihin. Mestaruutta ei kuitenkaan saavutettu ihan tavanomaisin menoin, vaan tikkaa tuli heittää hyvin myös esimerkiksi ”väärällä” kädellä. Tiukan taiston jälkeen mestariksi julistettiin Tatu.

31.7.2019 siistimme saaren ja Dekon omalta osaltamme kuntoon ennen kuin starttasimme kohti Helsinkiä. Helsinkiin suunnatessa saimme ihmetellä hävittäjälentoshowta, joka ei kuitenkaan valitettavasti ollut vastaanottamassa meitä, vaan mitä ilmeisimmin juhlistamassa puolustusvoimien uutta komentajaa.

Leirin lopuksi hilpeyttä herätti suuresti – joskaan ei uhriksi joutuneessa – septitankin tyhjennyksen yhteydessä käynyt ylivuotopurskahdus. Tatu pääsikin sitten suorittamaan leirin viimeiset uinnit Herttoniemen satamassa.

Koko leirin ajan säät olivat erittäin suotuisat, joskin ilta- ja yöaikaan tuuli oli paikoitellen voimakasta. Kovasta tuulesta todisteeksi jäi Herrökobbenin betonilaiturista irronnut pollari. Ruoka oli jälleen kerran erinomaista ja maistui erityisen hyvältä ulkona nautittuna. Pääsimme leirin aikana nauttimaan hyvän ruoan lisäksi saunomisesta, uimisesta, sukelluskokeiluista sekä kivasta seurasta ja ajanvietosta. Vesteri pääsi myös tutustumaan leirin aikana Dekon ohjaamiseen – jospa vaikka saisimme tuleville leireille uuden kipparin!

Teksti ja kuvat: Maiju Haanpää

Johtokunnan strategiapäivä

Seuran johtokunta piti alkusyksystä strategiakokouksen. Tähän liittyen kysyimme jäsenistöltä ideoita ja vinkkejä seuran toiminnan kehittämiseen. Seuralla on laaja-alaista toimintaa ja toiminnan eri osa-alueet pitkälle tukevat toisiaan. Seuran identiteettiä vaikuttaa vahvasti tukialuksemme Deko, joka mahdollistaa yhteiset retket lähemmäs ja kauemmas.

Strategiakokouksessa kävimme läpi seuran heikkouksia, vahvuuksia, tilaisuuksia ja riskejä suhteessa tämän päivän sukelluskeneen. Kävimme myös seuran toimintaa läpi jäsenen sukellusuran eri vaiheiden näkökulmasta. Konkreettisina toimenpiteinä päätimme panostaa mm. Dekon toimintaan, koulutustoiminnan laajentamiseen ja uutena toimintamallina kummitoimintaan.

ELOKU

Sukellusta Iso-Melkuttimella

3.8. sukellustapahtumassa Iso-Melkuttimella oli runsaasti porukkaa paikalla, kaikkiaan 14 sukeltajaa ja yksi pintahenkilö. Päivän kohokohtia pinnan alla olivat lavan lähetyvillä valtavan iso ahvenparvi (lähes etelän vesien kalaparvitunnelmaa...) sekä kivipakalla lymyilevä hauki.

Myös 13.7. oli sukellustapahtuma Iso-Melkuttimella. Tuolloin paikalla olivat hyvin edustettuina keväällä P1-kurssin suorittaneet uudet sukeltajat.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

ELOKU

Dekon iltareissut

Dekon iltareissulla 20.8. käytiin yhdeksän sukeltajan voimin Länsi-Tontulla ihailemassa pinnan alla kalliomuodostelmia ja eliöstöä. Näkyi ainakin meduusa, kivinilkka ja siloneula. Kymmenen metrin syvyydessä näkkäri oli hyvä, arviolta kuutisen metriä ja kirkasta vettä. Kiva reissu merellä!

Myös 13.8. iltareissu suuntautui Länsi-Tontulle.

Kuva: Pasi Lammi

Rescue Diver -kurssi

Rescue Diver -kurssin vastuukouluttajana oli Marcin Dobrucki ja kurssilaiset sukellusseurojen H2O ja CNNd jäseniä. Avovesiviikonloppuna 10.-11.8. harjoiteltiin Porkkalassa ja Iso-Melkuttimella väsyneen, panikoivan ja tajuttoman sukeltajan pelastamista sekä montaa muuta tilannetta, joissa tarvittiin pelastamistaitoja. Hapenantoite oli ahkerasti käytössä, kun harjoitustilanteissa annettiin ensiapua "sukellusonnettomuudessa" olleelle.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

SYYSKUU

Project AWARE

H2O oli jälleen mukana perinteisessä Project AWARE -tapahtumassa puhdistamassa meren pohjaa sukeltamalla. Paikkana oli tällä kertaa Cafe Caruselin ranta Kaivopuistossa. Kaikenlaista löydettiin pohjasta: fillareita, terassikalusteita, metalliputkia, liikennemerkki, pulloja, tölkkejä ja paljon muuta. Oli hauska päivä ja saatiin hyvää työtä tehtyä!

Kuvat: Sanna Pauku, Project AWARE

SYYS-LOKAKUU

Utön reissu

Perinteinen syyskuun alun reissu Utöön starttasi Herttoniemestä tiistaina. Kippari Halkosaari oli hakenut jälleen luvat Porkkalan edustalla sijaitsevaan M451-hylkyyn.

Sää ei kuitenkaan ollut menomatkalla kohteelle suosiollinen ja sukeltamiseen valikoitui suojaisempia kohteita. Tuuliset tunnelmat hallitsivat koko loppuviikon ja kippari päättikin, ettei Hankoa edemmäs ole asiaa.

Hangon vesiltä löytyy kuitenkin paljon hyviä kohteita ja uutena itselleni oli Finn-Balticin traagisen onnettomuuden pelastustehtävissä v.1990 irti leikatut ja pohjaan jätetyt massiiviset kansirakenteiden osat. Kohde oli selkeä, tunnelma osien keskellä vaikuttava ja syvyyttä mukavat 10-20 metriä.

Perinteisesti kovat tuulet lepytellään juhlimalla ja Hangon satamassa yöpyessämme kipaisimmekin saunan jälkeen rantamakasiineille kauden päättäjäisiin Kim Lönnholmia katsomaan ja kuulemaan. Keli saatiin kuin saatiinkin sileäksi ja paluumatkalla Herttoniemeeseen sukeltajat pääsivät odotetulle M451:lle.

Teksti: Hanna Talka

Kuva: Uljas Uromaa

Syksyiset reissut Dianalle

Dekon kaksi loppusyksyn viikonloppureissua suuntautuivat Sipoon edustalle siipirashinaaja Dianalle. Diana on varsin tuore löytö ja harvinaisen ehjä alus.

Lokakuun viikonloppureissulla lauantain keli ei sallinut Dianalle sukellusta, mutta saaristo tarjoaa onneksi paljon suojaisia kohteita, joten sukellukset olivat taattu.

Sunnuntaina sää oli jo tyyntynyt ja odotus palkittiin. Diana on poijutettu, mutta poiju ei kestä Dekon kiinnittymistä, ja ankkurointia ei näin hauraan ja arvokkaan kohteen luona ole hyvä tehdä. Kipparimme Allu jättikin sukeltajat poijuille ja siirtyi sivummalle odottamaan sukellusten päättymistä. Myös sukeltaessa tuli noudattaa erityistä varovaisuutta ja huolehtia hyvästä nosteesta, sillä hylky ei kestä kosketusta eikä räpylänpotkuja.

Marraskuussa pääsimme Dianalle toisen kerran, sää oli sinä viikonloppuna tyyntä ja suoritimme lauantaina kohteelle kaksi sukellusta. Jälkimmäisellä sukelluksella näkyvyys oli todella hyvä, parhaimmillaan jopa 5-6 metriä. Koska kohde on mukavalla

syvyydelläkin, 16 -20 metrin välillä, oli hylyllä hyvin aikaa kierrellä kaikessa rauhassa. Käy katsomassa kuvia ja lisäinfoa Facebookin Siipirashinaaja Diana -ryhmästä.

Marraskuun reissun päätteeksi siivosimme Dekon, huolsimme sen talvikuntoon ja kuljetimme irtaimiston Vellikellontielle talvisäilöön. Tokihan myös ruokakaapit oli tyhjennettävä reissun aikana ja Hanna loihti meille jälleen kerran pöydät täyteen herkkuja.

Teksti: Hanna Talka

Kuva: Susanna Relander

Vuosijuhlat 5.10.2019

Sukellusseura H2O ry:stä on tullut melkein keski-ikäinen! Vietimme 40-vuotisjuhlia hyvässä seurassa Agrokseenmäen holvikellarissa 5.10.2019 pikkutunneille asti. Päivä alkoi aiemmin Sukellusliiton syyskokouksessa pitämillämme esitelmillä ja juhlatöimikunnan valmisteluilla. Juhlan teema oli "Love Boat" viitaten Deko-tukialukseemme, joka on ollut monessa rakkaustapahtumassa mukana.

Juhlasali täyttyi iloisista juhlijoista H2O:n eri vuosikymmenten jäsenistä sekä kutsuvieraista. H2O:ta onnittelivat mm. Sukeltajaliitto, Museovirasto, Meriarkeologinen seura, Nousu ry, Keski-Uudenmaan Sukeltajat ry, Sukeltajat ry, Finnairin Sukeltajat, Merisukeltajat, Moonlight Divers, Saimaan Norpat ja Tres Dyckers ry.

Hanna Eskolin apureineen loihti herkkuruuat pöytiin ja juomapuolen oli varmistanut Hannan ja Akin iskuryhmä. Juhlamestarina toimi Antti. Turkka oli järjestänyt kuvia vuosien varrelta, Kirsi ja kumppanit järjestivät ohjelmanumeroita. Ja illan herkempinä hetkinä kuulumme Virmon muistelua seuran alkutaipaleelta. Matti Heinonmäki otti illan kuluessa kuvia juhlijoista. Ellet vielä ole saanut linkkiä kuviin, kysy!

Juhlapuheiden yhteydessä seura jakoi ansioituneille jäsenilleen palkintoja ja pyyhkeitä. No, pyyhkeet olivat nimikoituja kunniapyyhkeitä...

Richard Eller

Kuvat: Kari Turunen, Richard Eller

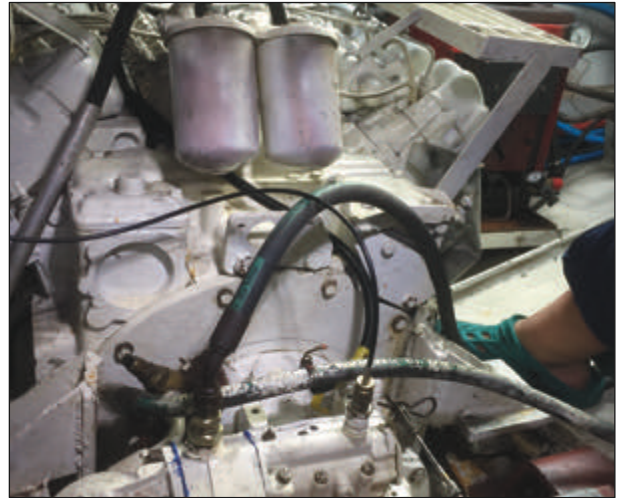

LOKAKUU

Sukeltajaliiton syyskokous

Sukeltajaliiton syyskokouksen 5.10.2019 yhteydessä Sukellusseura H2O:n Perry Suojelle myönnettiin Sukeltajaliiton kultainen ansiomerkki. 40-vuotias H2O onnittelee Perryä pitkästä ja ansiokkaasta työstä suomalaisen sukelluksen parissa!

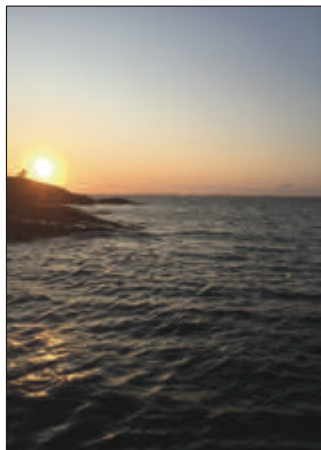
Kippariharjoittelijan terveiset

Hinku merelle ja palo päästä kokeilemaan käytännössä juuri saaristo- ja rannikkolaivurikursseilla opittuja taitoja, johtivat monien onnekkaiden sattumien kautta siihen, että pääsin viime keväänä aloittamaan kippariharjoittelun Dekolla.

Lähdin Dekolle ensimmäisen kerran keväällä, into pinkeänä. Vaikka taitoja ei ollut, minulle vakuuteltiin, että jos intoa riittää, niin taidot tulevat sitten ajan kanssa. Kipparikouluttajana toimi Heleniuksen Allu, ja Allun jämakässä ja järjestelmällisessä ohjauksessa moni asia niin navigoinnista kuin diesel-suodattimienkin vaihdosta alkoi pikkuhiljaa kesän aikana ja syksyn edetessä sujua. Teimme upeita reissuja, yhden mm. siipiratahinaaja Dianalle. Osallistuimme myös pyhäinpäivänä Porkkalassa omalla panoksellamme Divers Nighttiin pulahtamalla Dekon saunasta uimaan oikealla kellonlyömällä.

Kippariharjoittelu Dekolla on ollut todella hauskaa, vaikkakin vaativaa. Keskittyminen ei voi herpaantua hetkeksikään, ja sääolosuhteet vaihtelevat. Muutaman reissun aikana kohdalleni on osunut mm. hernerokkasumua, pimeänajoa, räntäsadetta, myrskyä ja aallokkoa, ja näistä voi aavistaa, että monenlaisia kelejä ovat vielä kokematta. Toki aurinkoa ja tyyntäkin on nähty, ja aina on päästy kohteelle, tai ainakin tehty biodyykki. Dekon käsittelyn opettelu jatkuu joka tapauksessa vielä pitkään. Parasta reissuissa kuitenkin on tietysti seura (ja Hannan herkut), joten toivottavasti tänäkin vuonna saamme reilusti sukeltajia niin ilta- kuin muillekin reissuille, jotta Deko saadaan mahdollisimman usein liikkeelle.

Teksti ja kuvat: Susanna Relander

MARRASKUU

Leidien saunailta

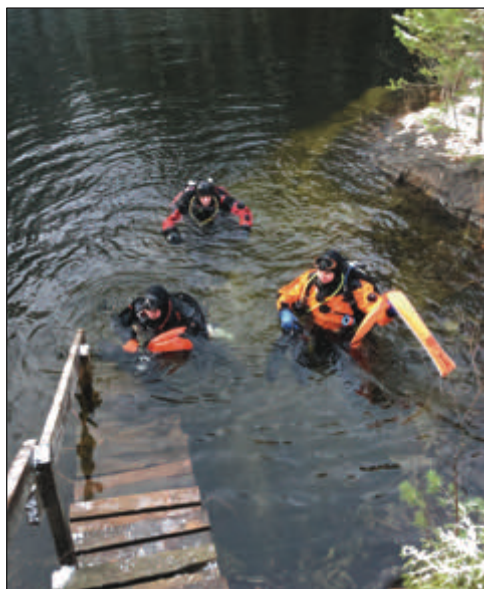
Hallivuorolla oli 6.11. H20:n leidiä saunailta. Ohjelmassa oli saunomista, huippuhauskaa vesijumppaa ja kivaa jutustelua seuran toiminnasta sekä kaikesta muusta. Mukaan saatiin neljäsosa H20:n naisjäsenistä ja yhdessä ideoitii jo useita seuraavia tapahtumia.

P3-avovedet

H20:ssa järjestettiin P3-kurssi syksyllä. Vuoden viimeisenä kurssiviikonloppuna 30.11.-1.12.2019 sukeltiin Porkkalassa ja Ilon louhoksella. P3-kurssilaiset harjoittelivat pelastusta, ensiaputaitoja, suunnistusta ja etappisukeltamista. Paljon on syksyn kurssin aikana opittu ja suurin osa viikonlopun sukelluksista saatiin mallikkaasti suoritettua.

Teksti ja kuvat: Sanna Paukku

Vuoden sukeltaja

Seuran huippeissa vuosijuhlissa sain tietää, että minut on valittu vuoden sukeltajaksi. Olin hieman hämmentynyt, sillä mielestäni en ole juuri mitään tehnyt, mutta ilmeisesti jotain, kun tällaisen kunnianosoituksen saa, kiitos siitä!

Sukeltajana en ole ehkä niin paljoa pinnan alla, tai sukella syvälle, mutta olen monessa mukana.

Olen käynyt Hämeenlinnan Sukeltajien kautta perus- ja jatkokurssit, kouluttautunut VAPEPA-sukeltajaksi ja kuulun Hämeenlinna - Riihimäki- sekä pk-seudun VAPEPA-sukellusryhmiin.

Elämässä joskus tapahtuu ja kun muutto pk-seudulle oli edessä 2016, katsoimme sukeltavan puolisoni kanssa hyvin tarkkaan mitä seuroja alueella on. Ja niitähän piisaa! Se mikä toi H20:n hoteisiin, oli meillä molemmilla meriarkeologiajaos ja Deko. Asumme

Kirkkonummella, mutta onneksi Deko poikkeaa usein Porkkalassa ja Hangon suunnassa.

Sukellusvuosia minulla ei ole takana kuin viisi ja olen sukeltanut ainoastaan Suomessa. Viime vuonna kävin turvallisuussukeltajakurssin ja kertosin ensiaputaitoni ajan tasalle. Lisäksi hapenantoharjoitteita tehtiin myös syventävällä jatkokurssilla, joka on minulla loppusuoralla.

Innostuin meriarkeologiajaoksessa itä-Suomen kohteista ja sillä tiellä olen edelleen. Tohmajärven kohteita tutkiessa meriarkeologi Alopaeus sai minut koukuttettua vedenalaisen maailman kulttuurikerrosten sekamelskaan. Olen käynyt kouluttautumassa mm. Tvärminnessä Hangon kesäyliopistossa ja kun Suomen meriarkeologinen seura alkoi tekemään introkursseja ja siitä eteenpäin aiheeseen syventyen, niin olen käyttänyt hyväksi seuran käyttöön annettua tukikohtaa Heinoniemessä, Kiteellä. Sieltä käsin on kahden viime vuoden aikana tehty monta seikkailua ja hylkysukellusta maakrapujen tapaan!

Kuka: Sanna Siltanen

Mitä: Sukeltaja

Missä: Aloitin Hämeenlinnan sukeltajien kanssa, nyt olen ollut kolme vuotta H20:n jäsen.

Milloin: vuonna 2015 suoritin perus- ja jatkokurssin Hämeenlinnan Sukeltajien kautta.

Millä seurauksella: Mutkien kautta päädyin H20:n meriarkeologiajaoksen aktiivijäseneksi, vuodesta 2016 lähtien on tehty reissuja itä-Suomeen ja nyt Tohmajärven löydöistä on julkaistu juttu Museoviraston julkaisussa Monttu auki II, 2019.

Joulupäivän sukellus Antoniolla

Sääennuste näytti sukellustapahtuman kannalta hyvältä ja päätettiin järjestää pikaisella varoitussajalla joulusukellus 25.12. Antonio-hyllylle. Olosuhteet pinnan päällä ja alla olivat loistavat ja sukellus meni oikein mukavasti Antoniota tutkien ja kuvaten. Sää ei kyllä tuntunut ollenkaan jouluiselta, mutta se ei sukeltajia haitannut.

Teksti: Sanna Paukku

Kuva: Marcin Dobrucki

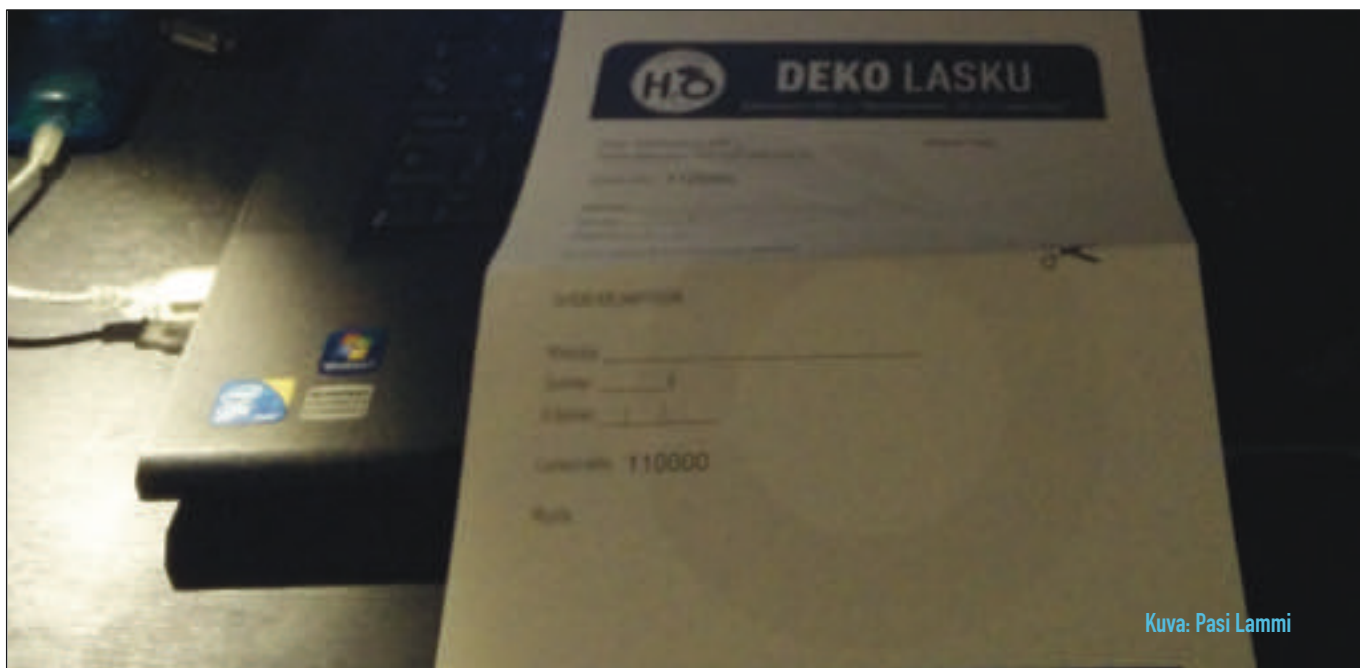

JAOSTEN ESITTELY

HALLINTO JA TALOUS

Kuva: Pasi Lammi

Tilinpäätös 2019 näyttää tilikaudelle 336,32 euroa tappiota. Tämä on suuruusluokaltaan saman verran kuin 2019 40v-jäsenpyyhkeistä tuli maksuja vuoden 2020 puolella. Vuoden tärkein tapahtuma oli seuran 40-vuotisjuhlat myös talouden puolella. Juhlien illalliskorttituloilla 6720 € saatiin katettua juhlien kulut sekä osa seuran toiminnassa ansioituneiden palkitsemisen kuluista 1403 €.

Koulutustoiminnan tuotot kasvoivat 5670 €:oon, mikä osaltaan mahdollisti mm. ensiapukoulutukseen panostamisen. Dekon kunnostuskulut 4573 € olivat aiempaa suuremmat, mutta käyttökulut 5023 € merkittävästi pienemmät.

Huoltotoimenpiteet hieman rajasivat Dekon käyttöä kauden aikana, jolloin Dekot tuotot ruokineen jäivät 10111 € tasolle. Dekon nettokulu oli kuitenkin suunnilleen samalla tasolla kuin aiemmin. Kaasurinkimaksut olivat edelleen 1530 €, mutta happi- ja heliumtuotot jäivät 1456 € tasolle. Tähän on voinut osaltaan vaikuttaa lähiseudun tekniikkasukellusmahdollisuuksien väheneminen.

Vellikellontien kulut olivat suunnilleen samalla tasolla kuin edellisvuonna. Säästöä haettiin tehostamalla uimahallin käyttöä ja samalla pienentämällä ko. kulua tasolle 3696 €. Kaasuaseman huoltokulut pienenevät tasolle 1865 €. Pankkikuluja säästettiin vaihtamalla pankkia, mutta toisaalta tämä edellyttää jatkossa enemmän omatoimisuutta tiliotteiden parissa. Jäseniä palvelemaan otettiin käyttöön mahdollisuus maksaa eri maksuja liikuntaseteleillä. Tämä osaltaan mutkisti maksujen seurantaa.

Pientä epätarkkuutta vuosittaisessa tuloksessa tulee siitä, että esim. Dekon säiliöissä olevaa polttoainetta tai Vellikellontien varastokaasuja ei ole inventoitu. Tällöin ko. laskujen osuminen jommalle kummalle puolelle vuoden vaihdetta vaikeuttaa peräkkäisten vuosien vertailua.

Vuosi 2019 oli seuran 40. toimintavuosi. Vuoden aikana seuran johtokunta kokoontui kahdeksan kertaa. Seuran kevätkokous järjestettiin 25.3.2019 ja syyskokous 14.11.2019. Toiminnantarkastajina toimivat Henrik Johansson ja Risto Sajaniemi sekä varatoiminnantarkastajana Helena Jaatinen. Seura on tiedottanut toiminnastaan nettisivuilla ja Facebookissa. Jäsentiedotuksessa on käytetty sähköpostijakelua.

Seuran johtokunta vuonna 2019:

Richard Eller, puheenjohtaja

Mikko Tervakangas, varapuheenjohtaja

Aki Heinonen, rahastonhoitaja

Hanna Talka, sihteeri

Sanna Paukku, jäsen

Hanna Eskolin, jäsen

Martti Muona, jäsen

Timo Karonen, varajäsen

Marcin Dobrucki, varajäsen

JUNNUTOIMINTA

Kuva: Tatu Mäntylä

Syyskauden 2018 tapaan vuosi 2019 startattiin yhden radan taktiikalla. Kevätkausi treenattiin tuttuun tapaan Helsinginkadun uimahallilla lauantai-iltaisina klo 18–19, mutta syyskaudelle siirryttiin tuntia aikaisempaan harjoitusaikaan. Valitettavasti ratamäärään ei kuitenkaan saatu muutoksia vuoden 2019 aikana.

Iloksenne samat juniorit ja juniori-seniorit jatkoivat mukana toiminnassa vuonna 2019, eikä vuoden aikana tullut yhtään lopettamisilmoitusta. Jokaisella juniorilla myös näkyi kehitystä suhteessa aiempaan – hengenpidätysajat ja pituussukellukset paranivat kaikilla.

Heinäkuun lopulla, 28.7. – 31.7.2019, järjestimme junnuleirin. Junnuissa oli useampia leiristä kiinnostuneita, mutta valitettavasti kesätyöt söivät jonkin verran osallistujamäärää. Onneksi leiri saatiin kasaan, ja leirillä oli todella mukavaa viettää lämpimiä kesäpäiviä.

Vaikka omassa tutussa porukassa on erittäin mukava treenata, olisi seuraan mukava ottaa lisääkin junioreita, joille pääsisi näyttämään sukelluksen saloja. Junioritoiminta herättikin useampia kiinnostuneita kyselijöitä, mutta valitettavasti vuoden 2019 aikana ei ollut mahdollista ottaa uusia junnuja mukaan toimintaan. Yhdelle radalle ei mahdu kovin montaa räpyläjalkaa tai hyvin eritasoisia sukeltajia. Toivottavasti tulevaisuudessa ratoja tai harjoitusaikoja on siis mahdollista saada lisää, sillä kiinnostuneita juniorisukeltajia tuntuu olevan paljon!

ALLASVUOROT

Kuva: Richard Eller

Sukellusseura H20:n toimintaan kuuluvat olennaisena osana uimahallivuorot, joilla jäsenistö käy uimassa ja harjoittelemassa sukellustaitoja. Ympäri vuorokautta harjoittelu on tärkeää taitojen ylläpitämiseksi.

Säännölliset hallivuorot ovat seuran jäsenille kuntoilun ja taitoharjoittelun lisäksi myös mahdollisuus pitää yhteyttä toisiinsa ja viettää jäsenistön kesken aikaa yhdessä altaalla silloin kun avovesissä sukeltaminen on vähäisempää.

Junnuille on ollut oma uimahallivuoro, jolla on järjestetty säännöllistä ja ohjattua toimintaa. Aikuisjäsenien osalta harjoittelu allasvuoroilla perustuu joko seuran omaan koulutukseen tai jäsenien omaehtoiseen harjoitteluun, laitteilla tai ilman. Seuran toimesta pyritään mahdollisuuksien mukaan järjestämään myös yhteisiä avoimia tapahtumia altaalla, ja tällainen oli vuonna 2019 esimerkiksi marraskuun allasvuorolla, jolloin oli teemana Leidien saunailta ja ohjattu vesijumppa.

Keväisin ja syksyisin allasvuoroilla järjestetään koulutuksia, kun sukelluskurssilaiset ovat kouluttajien kanssa altaassa harjoittelemassa kurssien taitosuoritteita ennen avovesisukelluksia.

Vuonna 2019 Sukellusseura H20:lla oli jäsenistölle Helsingin Urheilutalolla kaksi allasvuoroa viikossa, keskiviikkona kaikille avoin vuoro ja lauantaina junnujen oma vuoro.

Uimahallivuorojen kustannuksista seura on maksanut osan itse ja lisäksi Helsingin kaupungilta on saatu tukea vuorojen järjestämiseen.

Hallivuorot Helsinginkadulla talvikaudella (syyskuu–toukokuu)

Keskiviikkoisin klo 20.30–22.00 (vuoro kaikille seuran jäsenille)

Lauantaisin klo 18.00–19.00 (junnujen vuoro)

TUKIALUS DEKO

Kuva: Sanna Paukku

Tukialus Deko laitettiin talven jäljiltä käyttökuntoon toukokuussa ja sukelluskausi saatiin käyntiin.

Deko kulki mainiosti juhannuksen jälkeiselle viikolle asti. Meriarkeologileirin alkaessa Hangossa Dekon kytkin sanoi sopimuksen irti.

Vuodelta 1979 olevan kytkimen irrottaminen vaati neljä miestä. Korjaamo löytyi pitkien selvittelyjen jälkeen Turusta. Diagnoosina oli kulunut laakeri, joka oli ”syönyt” öljypumpun rattaan.

Korjausoperaatioon kului yli viikko, mikä tarkoitti meriarkeologialeirin ja Ahvenanmaan leirin peruuntumista. Heinäkuun puolivälistä alkaen leiritoiminta sekä iltasukellukset jatkuivat suunnitellusti. Toiminta Dekolla jatkui lauhojen säiden ansiosta marraskuulle asti.

MERIARKEOLOGIA

H20:n meriarkeologiajaos koosti alkuvuodesta kaudelle toimintasuunnitelman, joka sisälsi kohdetutkimuksia keväällä sekä leirin ja meriarkeologisen viikonlopun kesällä.

Kohdetutkimukset aloitettiin kartta- ja asiakirjaselvityksillä, minkä jälkeen käytiin tarkistamassa potentiaalisia paikkoja viistokaikuluotaimen ja ROV:n avulla.

Meriarkeologialeiri oli tarkoitus toteuttaa juhannuksen jälkeisellä viikolla Hangon vesillä. Valitettavasti tukialuksen kytkimen rikkoutuminen päätti leirin heti alkuunsa. Korvaavia sukellusmahdollisuuksia saatiin onneksi järjestettyä sekä hankolaisten että helsinkiläisten sukellusseurojen kautta.

Meriarkeologista viikonloppua vietettiin Porkkalan hylkypuistossa ja myöhemmin syksyllä käytiin siipiratahinaaja Dianalla.

H20:n meriarkeologia-aktiiveja oli tänäkin vuonna mukana MAS:n ja Museoviraston meriarkeologisella kenttätöleirillä sekä Itä-Suomessa sisävesiä tutkimassa.

KAASURINKI JA TÄYTTÖKALUSTO

Kuva: Richard Eller

Vellikellontien täyttöasemaa on vähitellen täydennetty jatkuvan sekoituksen (CFM) trimix-täyttöasemaksi.

Marraskuussa 2019 tiloissamme vieraili Tukesin valvontaryhmä, joka kävi läpi H2O:n ja CNND:n täyttöasemat. Tukesin ylitarkastajat jakoivat neuvoja sekä vastasivat useimpiin kysymyksiimme. Tukes toimitti joulukuussa käynnistään valvontaraportit jatkotoimenpiteeseen.

Varsinaiset täyttöasematarkastukset pidettiin vuoden 2020 puolella. Sekä H2O:n että CNND:n täyttöasemat läpäisivät tarkastuksen.

Jatkossa H2O:n täyttöasemaa tarkastetaan kolmen vuoden välein, sillä H2O sallii myös isoimpien 2x18-litraisten pullojen täyttämisen.

H2O VIVA!

H2O VIVA! on Sukellusseura H2O ry:n video- ja valokuvausjaos. Jaoksella on sekä itsenäisiä tapahtumia että yhteistoimintaa muiden jaosten kanssa.

Vuonna 2019 toimintaa vielä varjosti vetäjän putkiremontti ja muutto, mutta silti mukaan on mahtunut mm. seuraavaa:

- Kuvauskokemusten jakamista Dekolla
- Ruotsinsalmen hylkyjen kuvaaminen ja 3D-mallintaminen
- Kuvausta Teneriffalla ja Portugalissa

Ruotsinsalmen hylkyjen kuvaaminen liittyi laajempaan Kotkan Merimuseo toukokuussa 2020 avautuvaan näyttelyyn. Projektissa kuvattiin Kotkan edustalla neljää hylkyä: St. Nikolai, Jollahylky, Tykkisluuppi ja Lehmäsaaren luoteiskärjen hylkyä. Projektin aikana tarjoutui puolelle tusinalle seuramme jäsenelle mahdollisuus sukeltaa mm. St. Nikolaille, joka muutoin on sukelluskiellossa. Jollahylky taas saattaa olla monelle seuramme jäsenelle ennestään tuttu, sillä meriarkeologiajaoksemme on aiemmin pitänyt siellä tutkimusleirin. Oli mielenkiintoista verrata leirin tutkimusraportin sisältöä havaintoihin hyllyllä ja hyllyn 3D-malliin.

KOULUTUSTOIMINTA

Kuva: Sanna Paukku

Vuonna 2019 H2O:ssa järjestettiin perinteiseen tapaan useita kursseja.

Vuosi alkoi laitesukelluskokeilulla Helsinginkadun uimahallilla 23.1.

Laitesukelluksen peruskurssija (P1) järjestettiin keväällä kaksi, ja kurssit alkoivat helmi- ja maaliskuussa. Allasharjoitukset järjestettiin keskiviikkoisin Helsinginkadun uimahallilla ja avovesiviikonloppu toukokuussa tukialus Dekolla Porkkalassa. Tänä vuonna kurssin teoriakoulutus pidettiin Sukeltajaliiton e-oppimisympäristössä kurssilaisten itseopiskeluna, allasharjoitukset ja avovedet koulutettiin pienryhmissä. Kurssilaisia oli yhteensä 7, ja kaikki suorittivat myös kuivapukukurssin. Kurssien vastuukouluttajat olivat Marcin Dobrucki ja Sanna Paukku.

Seuran jäsenille järjestettiin maaliskuussa hätäensiapu- ja hapenantokurssi. Ensiapukoulutus oli suunnattu erityisesti seuran aktiivikouluttajille ja -kippareille. Lisäksi kurssilla oli muita seuran jäseniä, joilla oli tarve päivittää ensiapuvalmiudet kuntoon.

Elokuussa seuran jäseniä osallistui naapuriseuran CNND:n kanssa yhteistyössä järjestetyille Rescue Diver -kurssille.

Syyskuussa alkoi laitesukelluksen syventävä jatkokurssi (P3), jolle osallistui neljä kurssilaista. Kurssin avovesisukelluksia tehtiin Porkkalassa Vetokannaksella sekä Illon louhoksella Kemiössä. Kurssilaiset osallistuivat osana kurssin harjoituksia seuran sukellustapahtumien järjestämiseen, ja järjestivät yhden Deko-viikonlopun Porkkalassa sekä Diversnight-tapahtuman. P3-kurssi jatkuu vielä vuoden 2020 puolella.

Syksyn aikana järjestettiin vielä kaksi laitesukelluskokeilua.

Kaikkiaan vuosi 2019 oli aktiivinen koulutusvuosi. Koulutusvastaavana toimi Pasi Lammi.

SUKELLA HYVÄSSÄ SEURASSA